

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II.

Poslovni broj: 21. P-413/21-47

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužiteljice HRVATSKE AGENCIJE ZA OSIGURANJE DEPOZITA, Zagreb, Jurišićeva 1, OIB: 94819327944, koju zastupa Ivan Matić, odvjetnik u Zagrebu, Slavenskog 1/II., protiv tuženika NLB INTERFINANZ AG u likvidaciji, Švicarska, Zürich, Beethovenstrasse 48, OIB: 43668676136, kojeg zastupa Irena Vinter Gregorić, odvjetnica u Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović, odvjetničkom društvu d.o.o., Zagreb, Smičiklasova 18, radi naknade štete, nakon javne glavne rasprave zaključene 8. rujna 2021. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, dana 11. listopada 2021.

presudio je

I. Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 846.110.153,36 kn s zateznim kamatama od 20. rujna 2018. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope Hrvatske narodne banke na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena i za naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

II. Odbija se u cijelosti zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

III. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 375.000,00 kn, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 250.625,00 kn, kao neosnovan.

riješio je

I. Odbija se kao neosnovan tužiteljjev prijedlog za osiguranje novčane tražbine u iznosu od 846.110.153,36 kn s zateznim kamatama od 20. rujna 2018. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope Hrvatske narodne banke na stanja kredita odobrenih nefinancijskim trgovačkim društvima na razdoblje dulje od godine dana izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, određivanjem privremene mjere kojom će se zabraniti dužnicima tuženika da svoje novčane obveze ispune tuženiku ili, po tuženikovom nalogu, trećoj osobi, i to:

- dužnici Blasiji Bassegli Gozze, pokojnog Vlaha, Zaton, Soline 11, OIB: 43878686077, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 966.267,97 EUR, osiguranu založnim pravom upisanim u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Dubrovniku, na nekretninama dužnice upisanim u zk ul. 2725 k.o. Gruž i zk. ul. 1523 i 4432 k.o. Zaton, pod brojem Z-134/11,
- dužniku S-REAM d.o.o., Slovenija, Ljubljana, Čopova ulica 3, OIB: 83732459220, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 966.267,97 EUR, osiguranu založnim pravom upisanim u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Dubrovniku, na nekretninama dužnika upisanim u zk. ul. 4430, 2952 i 2951 k.o. Zaton, pod brojem Z-134/11 (nov broj Z-9799/20),
- dužniku Dubravku Žanetiću, Zaton, Sekundovo 6, OIB: 66994384631, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 966.267,97 EUR, osiguranu založnim pravom upisanim u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Dubrovniku, na nekretninama dužnika upisanim u zk. ul. 4431 k.o. Zaton, pod brojem Z-134/11,
- dužniku Marku Prlini, Zagreb, Dobriše Cesarića 37, OIB: 18907820141, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 2.211.208,33 CHF i tražbinu u iznosu od 460.000,00 CHF, koje tražbine su osigurane založnim pravima upisanim u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Novom Zagrebu, na nekretnini dužnika upisanoj u zk ul. 2078 k.o. Jakuševac, pod brojem Z-1221/11 (ranije Z-20043/08 i Z-50373/09),
- dužniku DOMFIL PROJEKT d.o.o., Zagreb, Viktora Kovačića 14, OIB: 34229027444, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 2.211.208,33 CHF i tražbinu u iznosu od 460.000,00 CHF, koje tražbine su osigurane založnim pravima upisanim u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Novom Zagrebu, na nekretnini dužnika upisanoj u zk ul. 2078 k.o. Jakuševac, pod brojem Z-1221/11 (ranije Z-20043/08 i Z-50373/09),
- dužniku Stečajna masa iza INFORMATIČKI MEDIJI d.o.o. u stečaju, Zagreb, Hegedušićeva 10, OIB: 96166428153, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 3.163.443,66 EUR i tražbinu u iznosu od 2.198.749,39 EUR, koje tražbine su osigurane založnim pravima upisanim u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Sesvetama, na nekretninama dužnika upisanim u zk ul. 767, 768 i 769 k.o. Sesvete Novo, pod brojevima Z-2621/09 i Z-2660/09,
- dužniku ADUT NEKRETNINE d.o.o., Split, Istarska 3, OIB: 48451820485, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 3.925.882,03 CHF, tražbinu u iznosu od 3.180.000,00 CHF i tražbinu u iznosu od 3.940.000,00 CHF, koje tražbine su osigurane založnim pravima upisanim u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, na pravu građenja dužnika upisanom u zk ul. 17301 k.o. Split, pod brojevima Z-7671/08, Z-3161/09 i Z-3162/09,

- dužniku ALKOM d.o.o. u stečaju, Split, Zrinjsko Frankopanska 64, OIB: 39142960054, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 3.925.882,03 CHF osiguranu založnim pravom na nekretninama dužnika upisanim zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu, u zk ul. 16024 k.o. Split, pod brojem Z-7672/08,
- dužniku Srđanu Mikeliću, Split, Dubrovačka 57, OIB: 91418063040, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 387.367,85 CHF i tražbinu u iznosu od 1.046.718,10 CHF, koje tražbine su osigurane založnim pravom upisanim na nekretninama dužnika u knjizi položenih ugovora Općinskog suda u Splitu, poduložak 5871 PU Split, pod brojevima Zs-803/07 i Zs-1532/07,
- dužniku SMALL MALL d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 34, OIB: 69871568672, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 3.940.000,00 CHF i tražbinu u iznosu od 3.180.000,00 CHF, koje tražbine su osigurane založnim pravom upisanim na nekretninama dužnika u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, u zk. ul. 16481 i 16519 k.o. Split, pod brojevima Z-16063/07 i Z-2212/08 te tražbinu u iznosu od 7.361.583,19 CHF osiguranu založnim pravom na nekretnini dužnika upisanoj u zk ul. 2347 k.o. Nerežišće, pod brojem Z-1402/08,
- dužnici Gordani Đogaš, Brodarica, Obala Milutina Roka 24, OIB: 92279876453, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 6.639.729,00 EUR osiguranu založnim pravom na nekretnini dužnice upisanoj u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Šibeniku u zk. ul. 5523 k.o. Donje Polje, pod brojem Z-5672/07,
- dužniku DALMOSTAN d.o.o., Šibenik, Dubravski put 12, OIB: 44121008088, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 1.500.000,00 EUR osiguranu založnim pravom na nekretninama dužnika upisanim u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Šibeniku u zk. ul. 7590 k.o. Šibenik, pod brojem Z-2915/06,
- dužniku IMING d.o.o., Zagreb, Tkalčićeva ulica 814, OIB: 85087069236, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 6.639.729,00 EUR i tražbinu u iznosu od 972.812,50 CHF, koje tražbine su osigurane založnim pravima na nekretninama dužnika upisanim u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Šibeniku u zk. ul. 4888 i 3110 k.o. Donje Polje, pod brojevima Z-5672/07 i Z-3809/09 te tražbinu u iznosu od 1.679.940,89 CHF osiguranu založnim pravom na nekretninama upisanim u zk ul. 3648 k.o. Primošten, pod brojem Z-3989/08,
- dužniku PRIMOŠTEN PRIMA CENTAR d.o.o. u stečaju, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 12.601.598,78 CHF i tražbinu u iznosu od 1.679.940,89 CHF, koje tražbine su osigurane založnim pravima na nekretninama dužnika upisanim u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Šibeniku, Z-2570/10 (novi broj Z-285/16) i Z-3989/08 (novi broj Z-285/16),
- dužniku Mati Aleksiću, Vodice, Ante Lasan Kabalera 53, OIB: 63659118181, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 600.000,00 EUR i tražbinu u iznosu od 902.937,50 EUR, koje tražbine su osigurane založnim pravima na nekretninama dužnika upisanim u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Šibeniku, u zk ul. 7007, 6968, 7409 i 7787 k.o. Šibenik, pod brojevima Z-1229/06, Z-5325/09 i Z-5324/09,
- dužnici Smiljani Baus, Pirovac, Don Balda Vijalića, OIB: 70017968197, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 950.000,00 EUR, tražbinu u iznosu od 130.000,00 EUR i tražbinu u iznosu od 10.000.000,00 EUR, koje tražbine su osigurane založnim pravima na nekretninama dužnice upisanim u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Šibeniku, zemljišnoknjižnog odjela Tisno, u zk ul.

- 6121 k.o. Pirovac, pod brojevima Z-1381/09 (novi broj Z-8110/20), Z-1243/11 (novi broj 8110/20) i Z-545/10 (novi broj Z-8110/20),
- dužniku Zvonimiru Bausu, Pirovac, Don Balda Vijalića 33, OIB: 70518447178, da ispuni tražbinu tuženika u iznosu od 950.000,00 EUR, tražbinu u iznosu od 130.000,00 EUR i tražbinu u iznosu od 10.000.000,00 EUR, koje tražbine su osigurane založnim pravima na nekretninama dužnika upisanim u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Šibeniku, zemljišnoknjižnog odjela Tisno, u zk ul. 6122 k.o. Pirovac, pod brojevima Z-1381/09 (novi broj Z-8110/20), Z-1243/11 (novi broj 8110/20) i Z-545/10 (novi broj Z-8110/20),

zabraniti tuženiku odnosno trećoj osobi, po ovlaštenju tuženika, da primi ispunjenje tih novčanih tražbina, naložiti navedenim dužnicima tuženika da navedene novčane obveze ispune uplatom novčanih sredstava na sudski depozit ovog suda, zabraniti tuženiku da pravno raspolože predmetnim novčanim tražbinama, zabraniti tuženiku da pravno raspolože založnim pravima kojima su osigurane te novčane tražbine, naložiti sudovima da u zemljišnim knjigama u kojima su upisana navedena založna prava provedu upis zabrane pravnog raspolaganja tim založnim pravima, pod prijetnjom novčanih kazni za tuženika i njegove dužnike ukoliko postupe protivno izrečenim zabranama te zabraniti tuženiku otuđenje i opterećenje 589.997 dionica, oznake HVDC-R-B, izdavatelja društva Hoteli Vodice d.d., Vodice, Grgura Ninskog 1, OIB: 94858559872, koje se vode na računu tuženika 5027578 kod Središnjeg klirinškog društva d.d., Zagreb, Heinzelova 62A, s upisom navedene zabrane na predmetnom računu nematerijaliziranih vrijednosnih papira tuženika.

II. Obustavlja se postupak osiguranja novčane tražbine u iznosu od 846.110.153,36 kn s zateznim kamatama od 20. rujna 2018. do isplate, određivanjem privremene mjere kojom bi se zabranilo dužnicima tuženika da svoje novčane obveze ispune tuženiku ili, po tuženikovom nalogu, trećoj osobi, zabranilo tuženiku odnosno trećoj osobi, po ovlaštenju tuženika, da primi ispunjenje tih novčanih tražbina, naložilo dužnicima tuženika da te novčane obveze ispune uplatom novčanih sredstava na sudski depozit ovog suda, zabranilo tuženiku da pravno raspolože predmetnim novčanim tražbinama, zabranilo tuženiku da pravno raspolože založnim pravima kojima su osigurane te novčane tražbine, naložilo sudovima da u zemljišnim knjigama u kojima su upisana navedena založna prava provedu upis zabrane pravnog raspolaganja tim založnim pravima, pod prijetnjom novčanih kazni za tuženika i njegove dužnike ukoliko postupe protivno izrečenim zabranama, u odnosu na novčane tražbine tuženika prema dužniku Danijelu Karačiću, Zagreb, Sv. roka 3, OIB: 03431651525, Vitoru Baraću i HOTEL MIRAN PIROVAC d.d., Šibenik, Vladimira Nazora 53, OIB: 67751413631.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi kako je osnovan Zakonom o Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka (Narodne novine, broj: 44/1994., dalje u tekstu: Zakon o DAB-u), a da mu je Zakonom o sustavu osiguranja depozita (Narodne novine, broj: 146/2020.) u suštini promijenjen samo naziv. Prema odredbi čl. 4. st. 1. Zakona o DAB-u tužitelj da je osiguravao štedne uloge u bankama i štedionicama do visine propisane od strane ministra financija, tako da je u slučaju stečaja banke ili štedionice bio dužan isplatiti štedne uloge njihovim imateljima do visine osiguranog iznosa, čime bi stekao prema banci u stečaju potraživanje do

visine isplaćenih osiguranih štednih uloga koje se je uvrštavalo u III. viši isplatni red stečajnih vjerovnika (čl. 4. st. 1. i 2. i čl. 6. Zakona o DAB-u te čl. 95. st. 1. t. 3. Zakona o bankama /Narodne novine, broj: 161/1998., dalje u tekstu: Zakon o bankama/).

2. Dakle, tužitelj zaključuje da je u stečajnim postupcima nad bankama ima položaj stečajnog vjerovnika po samom zakonu. Tako da je i u stečajnom postupku koji se vodi kod ovog suda nad Glumina bankom d.d. u stečaju, pod poslovnim brojem St-83/1999 dana 21. lipnja 1999. prijavo tražbinu za isplaćene osigurane štedne uloge štedišama navedene banke u ukupnom iznosu od 1.353.000.000,00 kn, koja je prema Zakonu o bankama razvrstana u III. viši isplatni red, da je njegova tražbina priznata od strane stečajnog upravitelja, ali je osporena od strane ovdje tuženika, kao jednog o stečajnih vjerovnika Glumina banke d.d. u stečaju, uz obrazloženje da tužitelj nema status stečajnog vjerovnika III. višeg isplatnog reda.

3. S obzirom da je takav status tužitelja proizlazio iz samog Zakona o bankama, to da je osporavanje predmetne tražbine od strane tuženika bilo očito neosnovano i izvršeno protivno načelima obveznog prava – načelu zabrane zlouporabe prava i načelu zabrane prouzročenja štete, a što da je dovelo do bespotrebnog vođenja parničnog postupka u kojem je tužitelj punih 19 godina dokazivao osnovanost svoje tražbine pred ovim sudom.

4. Postupak da je najprije vođen pod poslovnim brojem P-6669/01 te je pod tim brojem 18. travnja 2002. donesena presuda kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev i utvrđena osnovanost tužiteljeve tražbine kao stečajnog vjerovnika III. višeg isplatnog reda u stečajnom postupku nad Glumina bankom d.d. u stečaju u iznosu od 1.353.000.000,00 kn, protiv koje da je tuženik (i ostali osporavatelji) podnio žalbu, koju je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske odbio presudom PŽ-4179/02 od 8. siječnja 2003., čime je tužiteljeva osporena tražbina pravomoćno utvrđena.

5. Međutim, povodom revizije tuženika protiv navedene drugostupanjske presude da je Vrhovni sud Republike Hrvatske rješenjem Revt-83/03 od 13. travnja 2005. ukinuo obje presude i vratio predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, a u ponovljenom postupku da je ovaj sud, presudom P-6238/05 od 11. listopada 2006., ponovno utvrdio osnovanost tužiteljeve tražbine.

6. Povodom žalbe tuženika protiv navedene drugostupanjske presude da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, presudom PŽ-146/08 od 27. siječnja 2010., preinačio navedenu prvostupanjsku presudu te je odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev za utvrđenje tužiteljeve tražbine kao stečajnog vjerovnika III. višeg isplatnog reda u stečajnom postupku nad Glumina bankom d.d. u stečaju u iznosu od 1.353.000.000,00 kn.

7. Nakon toga da je tužitelj protiv navedene drugostupanjske odluke podnio reviziju povodom koje je Vrhovni sud Republike Hrvatske, rješenjem Revt-187/10 od 20. studenog 2018., ukinuo pobijanu drugostupanjsku odluku i vratio predmet na ponovno suđenje drugostupanjskom sudu, koji je presudom PŽ-2320/19 od 10. prosinca 2019. odbio žalbu ovdje tuženika i potvrdio prvostupanjsku presudu P-6238/05 od 11. listopada 2006., čime je tražbina tužitelja ponovno pravomoćno utvrđena.

8. Međutim, unatoč toj činjenici da tužitelj zbog proteka vremena i nedostatnosti stečajne mase više nije u mogućnosti namiriti svoju tražbinu, koju bi, da nije bilo malicioznog osporavanja iste od strane tuženika, po redovnom tijeku stvari uspio u cijelosti namiriti u stečajnom postupku nad Glumina bankom d.d. u stečaju, budući da je iz izvještaja o poslovanju stečajnog dužnika vidljivo da je vrijednost njegove imovine na dan 1. svibnja 1999. iznosila 5.174.366.000,00 kn, a na dan 31. ožujka 2002. iznosila je 3.765.016.000,00 kn, a kako je tužitelj jedini stečajni vjerovnik u III. višem isplatnom redu, dok su stečajni vjerovnici I. i II. višeg isplatnog reda u potpunosti namireni, to da je očito da bi i tužiteljeva tražbina u iznosu od 1.353.000.000,00 kn bila u cijelosti namirena da nije bilo neosnovanog i malicioznog osporavanja iste od strane tuženika koje je rezultiralo vođenjem sudskog spora u trajanju od 19 godina.

9. Tomu u prilog da govori i činjenica da je u razdoblju od 2002. do 2005., za vrijeme egzistiranja presude ovog suda P-6669/01 od 18. travnja 2002., kojom je tužitelju bio priznat status stečajnog vjerovnika, tužitelj naplatio 506.889.846,64 kn svoje tražbine.

10. S obzirom da razliku do ostatka njegove ukupne tražbine u visini od 846.110.153,36 kn više ne može naplatiti zbog nedostatnosti stečajne mase, uslijed protupravne radnje tuženika u vidu očito neosnovanog osporavanja tražbine tužitelja, to da mu je u tom iznosu nastala šteta i to s danom 20. rujna 2018., kada je stečajna upraviteljica Glumina banke d.d. u stečaju podnijela prijavu nedostatnosti stečajne mase.

11. Stoga u predmetnom parničnom postupku zahtijeva od tuženika naknadu štete u iznosu od 846.110.153,36 kn s zateznim kamatama od 20. rujna 2018. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope Hrvatske narodne banke na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena.

12. Nakon podnošenja tužbe tužitelj je podnio prijedlog za osiguranje navedene novčane tražbine određivanjem privremene mjere kojom bi se zabranilo dužnicima tuženika da svoje novčane obveze ispune tuženiku ili, po tuženikovom nalogu, trećoj osobi, navodeći kao tuženikove navodne dužnike Blasiju Bassegli Gozze, pokojnog Vlaha, S-Ream d.o.o., Dubravka Žanetića, Marka Prlinu, Danijela Karačića, Domfil projekt d.o.o., stečajnu masu iza informatički mediji d.o.o. u stečaju, Adut Nekretnine d.o.o., Alkom d.o.o. u stečaju, Vibora Baraća - Borisovog, Srđana Mikelića, Small Mall d.o.o., Gordanu Đogaš, Dalmostan d.o.o., Iming d.o.o., Primošten Prima Centar d.o.o., Matu Aleksića, Smiljanu Baus, Zvonimira Bausa i Hotel Miran Pirovac d.d. te tvrdeći da su sve te tražbine osigurane založnim pravima na nekretninama tih dužnika, kao i prijedlog za određivanje privremene mjere kojom bi se zabranilo tuženiku otuđenje i opterećenje dionica izdavatelja Hoteli Vodice d.d.

13. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi, u bitnom, da je tužitelj u prijavi svoje tražbine u stečajnom postupku nad Glumina bankom d.d. u stečaju naveo da će tek ispuniti svoje obveze isplate osiguranih štednih uloga kod stečajnog dužnika te da njegova ukupna potencijalna tražbina prema stečajnom dužniku po toj osnovi iznosi

1.778.341.645,41 kn, da mu je stečajni upravitelj u konačnici priznao tražbinu u iznosu od 1.353.000.000,00 kn, ali da su istu, osim tuženika, osporili još i stečajni vjerovnici Ericsson Tesla d.d. i Ljudevit Juršić. Tuženik ističe da svaki stečajni vjerovnik ima pravo osporiti tražbinu drugom stečajnom vjerovniku, sukladno odredbama čl. 175. st. 3. i čl. 177. st. 1. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj: 44/1996., 161/1998., 29/1999., 129/2000., 123/2003., 197/2003., 187/2004., 82/2006., 116/2010., 25/2012., 133/2012., 45/2013., 71/2015., dalje u tekstu: SZ/96), a u konkretnom slučaju da je tuženik to učinio smatrajući da tužitelj nije dokazao visinu svoje tražbine te da je odredbom čl. 95. st. 3. Zakona o bankama određen samo isplatan red u koji se razvrstava tražbina tužitelja, pod uvjetom da je osnova te tražbine utvrđena posebnim zakonom, da će tužitelj, ukoliko mu se dopusti namirenje predmetne tražbine i u okviru stečaja, dvostruko namiriti, jer banke plaćaju tužitelju premije osiguranja u visini svog temeljnog kapitala te jer je smatrao da tražbina tužitelja uzrokuje nejednakost stečajnih vjerovnika. Smatra da je navedena pravna stajališta imao pravo braniti u sudskom postupku pa tako i korištenjem redovnih i izvanrednih pravnih lijekova, koji da su bili detaljno pravno argumentirani. Ističe da se korištenje dopuštenog pravnog lijeka ne može smatrati zloupotrebom prava. Tvrdi da činjenica da je bilo potrebno 19 godina da sudovi donesu konačnu meritornu odluku o tražbini tužitelja ne može ići na teret tuženika, već da govori o sporosti pravosudnog sustava. Osim toga, ističe da je tuženik, kao stranka koja je u konačnici izgubila spor protiv tužitelja, bio dužan tužitelju nadoknaditi parnične troškove tog postupka, što da je jedina naknada koju tužitelj u vezi s izgubljenim sporom ima pravo zahtijevati od tuženika.

14. Pored toga, tuženik ističe da u konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke odgovornosti za štetu, s obzirom da je tužitelj imao zakonom propisano pravo osporavati tražbinu tužitelja kao drugog stečajnog vjerovnika pa korištenje tim pravom ne može biti protupravno, a i da korištenje tim pravom nije ni na koji način utjecalo na mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika u stečajnom postupku nad Glumina bankom d.d. u stečaju, a niti da se može tvrditi da bi tužiteljeva tražbina bila namirena po redovnom tijeku stvari, slijedom čega da ne postoji niti šteta u konkretnom slučaju, niti štetna radnja, a niti uzročna – posljedična veza između takve radnje i štete.

15. Naime, da je tražbine u stečajnom postupku nad Glumina bankom d.d. u stečaju prijavilo ukupno 10.495 vjerovnika, koje su ukupno iznosile 6.180.135.885,88 kn, od kojih tražbina da su tražbine razlučnih vjerovnika iznosile 233.749.549,01 kn, utvrđene tražbine stečajnih vjerovnika I. višeg isplatnog reda 10.700.465,47 kn, utvrđene tražbine stečajnih vjerovnika II. višeg isplatnog reda 1.452.837,28 kn, utvrđene tražbine stečajnih vjerovnika III. višeg isplatnog reda 1.353.753.594,89 kn, utvrđene tražbine stečajnih vjerovnika IV. isplatnog reda 355.256.261,42 kn te utvrđene tražbine stečajnih vjerovnika V. isplatnog reda 444.521.509,96 kn, slijedom čega da proizlazi da je iznos prijavljenih tražbina bio veći od procijenjene vrijednosti stečajne mase na koju se poziva tužitelj.

16. Pored toga, da je u razdoblju od 1. svibnja 1999. do 30. rujna 2017. vođeno u korist ili protiv stečajnog dužnika ukupno 2.331 sporova, kao i da niti jedan stečajni vjerovnik IV. i V. isplatnog reda nije namiren iz ostatka stečajne mase koji je preostao nakon namirenja stečajnih vjerovnika I. i II. višeg isplatnog reda, tako da tužitelj, kao

stečajni vjerovnik III. višeg isplatnog reda nije osporavanjem tražbine od strane tuženika bio stavljen u nepovoljniji položaj po pitanju namirenja svoje tražbine.

17. Nadalje, tuženik ističe da je nekadašnji stečajni upravitelj Glumina banke d.d. u stečaju, Pero Hrkać, razriješen dužnosti stečajnog upravitelja zbog postojanja osnovane sumnje da je zloupotrijebio imovinu stečajnog dužnika za financiranje poslovanja drugih trgovačkih društava, kao i u privatne svrhe, čime je počinio niz gospodarskih kaznenih djela, zbog čega je protiv istog pokrenut kazneni postupak.

18. Naposljetku tuženik navodi da bivši stečajni upravitelj Glumina banke d.d. u stečaju nije prilikom provođenja djelomičnih dioba stečajne mase vršio rezervacije na ime obveza stečajne mase niti za parnične postupke, a niti je tužitelj postupio u skladu s odredbom čl. 185. SZ-a te u propisanom roku od pokretanja parnice za utvrđenje njegove osporene tražbine zatražio od stečajnog upravitelja izdavanje novčanih sredstava u visini iznosa kojeg bi dobio da njegova tražbina nije osporena, do okončanja parničnog postupka.

19. Stoga da su eventualne radnje bivšeg stečajnog upravitelja Glumina banke d.d. u stečaju, Pere Hrkaća te propusti samog tužitelja doveli do nemogućnosti namirenja njegove tražbine, a ne činjenica da je tuženik osporio tražbinu tužitelja.

20. Tuženik napominje da stečajni sud nije prihvatio prijavu nedostatnosti stečajne mase Glumina banke d.d. u stečaju, podnesenu od strane stečajne upraviteljice Anamarije Ivanković, već je nastavio s daljnjim provođenjem stečajnog postupka, tako da se i iz tog razloga tužbeni zahtjev ukazuje neosnovanim.

21. U odnosu na predloženu privremenu mjeru, tuženik tvrdi da za njeno određivanje nisu ispunjene pretpostavke propisane odredbom čl. 344. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 112/2012., 25/2013., 93/2014., 55/2016., 73/2017., 131/2020., dalje u tekstu: OZ), s obzirom da tužitelj nije učinio vjerojatnim niti da prema tuženiku ima novčanu tražbinu naknade štete koja bi se na taj način mogla osigurati, niti da postoji opasnost da bi bez takve mjere tuženik spriječio ili znatno otežao naplatu te navodne tražbine. Osim toga, navodi da više nije nositelj tražbina i založnih prava prema Blasiji Bassegli Gozze, S-Ream d.o.o. i Dubravku Žanetiću, s obzirom da je u odnosu na ista izdao brisovna očitovanja temeljem Sporazuma o međusobnim pravima i obvezama od 3. svibnja 2019. i Ugovora o kupoprodaji od 24. siječnja 2020. Nadalje, da više nema novčanu tražbinu niti prema Danijelu Karačiću te da je 20. travnja 2011. izdao brisovno očitovanje za brisanje založnog prava upisanog na nekretnini te osobe radi osiguranja te tražbine. Na isti način da je postupljeno u odnosu na založno pravo upisano na nekretninama Vibora Baraća, s obzirom da niti prema njemu tuženik više nam novčanu tražbinu koja bi se imala osiguravati založnim pravom pa mu je izdao brisovno očitovanje 26. ožujka 2020. Novčanu tražbinu koje je imao prema društvu Centar Brač d.o.o. da je ustupio, zajedno s založnim pravom kojim je ista osigurana, društvu S-Ream d.o.o. i društvu R Strategic Advisory d.o.o. temeljem Ugovora o ustupu tražbina od 4. lipnja 2020. Tuženik da više nema niti novčanu tražbinu prema društvu Dalmostan d.o.o., slijedom čega mu je izdao brisovno očitovanje za brisanje založnog prava 29. veljače 2016. Novčanu tražbinu prema društvu Hotel Miran Pirovac d.d., kao i založno pravo koje ju osigurava, da je ustupio društvu Mobilia d.o.o. temeljem Ugovora o ustupu

potraživanja od 10. listopada 2019. Stoga predlaže odbiti i predloženu mjeru osiguranja.

22. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je povukao prijedlog za određivanje privremene mjere na novčanoj tražbini tuženika prema društvu Hotel Miran Pirovac d.d., na novčanoj tražbini prema Viboru Baraću i na novčanoj tražbini prema Danijelu Karačiću.

23. Osim toga, tužitelj navodi da je u odredbi čl. 84. st. 3. Zakona o gradnji navedeno da ukoliko zbog podnesene žalbe protiv akta kojim se dopušta gradnja, investitor zastane s gradnjom, a u konačnici takva žalba bude odbijena, odnosno stranka koja je podnijela pravni lijek ne uspije u upravnom sporu, da investitor ima pravo potraživati tako mu nastale štete, kako obične štete, tako i izmakle koristi, a što da je moguće na odgovarajući način primijeniti i na konkretan predmet. Ističe da je tužitelj bio stečajni vjerovnik stečajnog dužnika Glumina banka d.d. po samom zakonu te iako su i ostali stečajni vjerovnici koji su neosnovano osporili tražbinu tužitelja u stečajnom postupku nad Glumina banka d.d. postupili protupravno, njihova radnja nije tužitelju uzrokovala štetu, iz razloga što su oni 2006. odustali od osporavanja tražbine tužitelja, u kojem trenutku da je još postojala mogućnost namirenja iste, a jedini preostali osporavatelj da je bio tuženik te je uslijed te njegove protupravne radnje tužitelju nastala šteta 2019. kada je stečajna upraviteljica dužnika Glumina banka d.d. u stečaju prijavila nedostatnost stečajne mase. Naposljetku, navodi da je protupravnim postupanjem tuženika tužitelj bio onemogućen sudjelovati u stečajnom postupku nad Glumina banka d.d. u stečaju kao punopravni stečajni vjerovnik s najvećim pravom glasa sve dok njegova tražbina, nakon 19 godina vođenja sudskih postupaka, nije pravomoćno utvrđena osnovanom, što znači da je bio onemogućen utjecati i na eventualno izvlačenje imovine iz stečajne mase Glumina banke d.d. u stečaju.

24. Tijekom dokaznog postupka pročitani su izvadak iz Trgovačkog registra kantona Zürich za tuženika (list 9. – 12. i 203. – 206. spisa), prijava tražbine tužitelja u stečajnom postupku nad Glumina bankom d.d. u stečaju od 21. lipnja 1999. (list 13. – 14. spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, St-83/99 od 20. lipnja 2001., o upućivanju tužitelja u parnicu (list 15. – 16. spisa), rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Revt-81/03-2 od 13. travnja 2005. (list 17. – 19. spisa), presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-4179/02-2 od 8. siječnja 2003. (list 20. – 22. spisa), presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, P-6238/05-39 od 11. listopada 2006. s potvrdom pravomoćnosti (list 23. – 30. spisa), presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, P-6669/01 od 18. travnja 2002. s potvrdom pravomoćnosti (list 31. – 35. spisa), prijava stečajne upraviteljice Glumina banke d.d. u stečaju o nedostatnosti stečajne mase od 20. rujna 2018. (list 36. – 42. spisa), presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-146/08-7 od 27. siječnja 2010. (list 43. – 47. spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-146/08-11 od 10. svibnja 2010. (list 48. – 49. spisa), presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-2320/19-5 od 10. prosinca 2019. (list 50. – 56. spisa), rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Revt-187/10-13 od 20. studenog 2018. (list 61. – 66. spisa), zapisnik s ročišta vjerovnika održanog 15. srpnja 2003. u stečajnom postupku ovog suda, St-83/99 (list 69. – 77. spisa), izvještaj o poslovanju Glumina banke d.d. u stečaju u razdoblju od 1. svibnja 1999. do 31. ožujka 2002. (list 78. – 110. spisa), ispis slike ekrana koji prikazuje podatke iz FINA-inog Jedinstvenog registra računa za tuženika

(list 164. spisa), rješenje ovog suda, P-370/20-4 od 2. lipnja 2020. (list 165. – 169. spisa), rješenje ovog suda, St-1378/11-85 od 30. listopada 2018. (list 177. – 178. spisa), dopis SKDD d.d. od 13. veljače 2020. (list 187. -189. spisa), rješenje ovog suda, Tt-19/38051-2 od 26. studenog 2019. (list 190. – 191. spisa), izvadci iz zemljišnih knjiga Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Općinskog suda u Sesvetama, Općinskog suda u Šibeniku, Općinskog suda u Dubrovniku, Općinskog suda u Splitu (list 207. – 400. i 1063. – 1177. spisa), zaključak ovog suda, St-83/99-503 od 22. veljače 2021., o ne prihvaćanju prijave o nedostatnosti stečajne mase (list 422. – 425. spisa), brisovna očitovanja izdana od strane tuženika založnim dužnicima njegovih tražbina (list 428. - 434. spisa), izvješća stečajnog upravitelja Glumina banke d.d. u stečaju o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase (list 758. – 769., 799. – 1023. i 1047. – 1056. spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-1091/19-5 od 4. rujna 2020. (list 770. – 782. spisa), rješenje ovog suda, St-83/99 od 8. prosinca 2017. (list 784. – 785. spisa), ispisi s internetskih stranica Jutarnjeg lista i Večernjeg lista (list 786. – 791. spisa), rješenje ovog suda St-83/99-463 od 23. rujna 2020. (list 792. – 794. spisa), rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, U-I-1605/2003 od 21. prosinca 2005. (list 1218. – 1220. spisa), rješenje ovog suda, St-83/99 od 19. veljače 2014. (list 1221. – 1222. spisa), zapisnik s ročišta održanog 9. veljače 2006. u postupku ovog suda P-6238/05 (list 1223. – 1224. spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-2278/14-3 od 26. ožujka 2014. (list 1225. – 1228. spisa), izvješće "neovisnog" revizora o poslovanju Glumina banke d.d. u stečaju u razdoblju od 30. travnja 1999. do 30. lipnja 2000. (list 1282. – 1304. spisa), izvješće o imovini Glumina banke d.d. u stečaju u razdoblju od 30. travnja 1999. do 31. ožujka 2008. (list 1305. – 1399. spisa) i podnesci iz drugih postupaka vođeni kod ovog suda između predmetnih stranaka, poglavito postupka P-6669/01 (list 1405. – 1482. spisa).

25. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

26. Predmet spora jest naknada štete koja je tužitelju kao stečajnom vjerovniku Glumina banke d.d. u stečaju navodno nastala nemogućnošću naplate ostataka njegove pravomoćno utvrđene tražbine III. višeg isplatnog reda u stečajnom postupku koji se kod ovog suda vodi pod poslovnim brojem St-83/99, koja da bi po redovnom tijeku stvari bila naplaćena da ista nije neosnovano osporena od strane tuženika kao drugog stečajnog vjerovnika u navedenom stečajnom postupku, što da je dovelo do dugogodišnjeg vođenja parničnog postupka radi utvrđenja njene osnovanosti, za koje vrijeme da je stečajna masa postala nedostatna za njeno namirenje.

27. Među strankama je nesporno da su oboje stečajni vjerovnici u stečajnom postupku koji se kod ovog suda vodi pod poslovnim brojem St-83/1999 nad stečajnim dužnikom Glumina banka d.d. u stečaju, da je tužiteljeva tražbina u iznosu od 1.353.000.000,00 kn, koja je razvrstana u III. viši isplatni red i odnosi se na iznose koje je tužitelj isplatio štedišama Glumina banke d.d. u stečaju po osnovi osiguranih štednih uloga, priznata od strane stečajnog upravitelja, a osporena od strane određenih stečajnih vjerovnika, među kojima je bio i tuženik, da je tužitelj uslijed

osporavanja njegove tražbine pokrenuo parnicu pred ovim sudom, pod poslovnim brojem P-6669/01, radi utvrđenja osnovanosti iste, da je ovaj sud donio 18. travnja 2002. presudu kojom je prihvatio tužbeni zahtjev i utvrdio osnovanost tužiteljeve osporene tražbine, da se je tuženik žalio na tu presudu, ali je drugostupanjski sud presudom PŽ-4179/02 od 8. siječnja 2003., odbio žalbu tuženika i potvrdio prvostupanjsku presudu, da je povodom revizije tuženika Vrhovni sud Republike Hrvatske rješenjem Revt-83/03 od 13. travnja 2005. ukinuo obje presude i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, da je ovaj sud ponovno, presudom P-6238/05 od 11. listopada 2006., prihvatio tužbeni zahtjev, da bi povodom žalbe tuženika drugostupanjski sud, presudom PŽ-146/08 od 27. siječnja 2010., preinačio prvostupanjsku presudu i odbio tužbeni zahtjev, nakon čega je povodom revizije tužitelja Vrhovni sud Republike Hrvatske, rješenjem Revt-187/10 od 22. studenog 2018., ukinuo drugostupanjsku presudu, da bi u konačnici Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, presudom PŽ-2320/19 od 10. prosinca 2019., odbio žalbu tuženika i potvrdio prvostupanjsku presudu kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev i utvrđena osnovanost tražbine tužitelja kao stečajnog vjerovnika III. višeg isplatnog reda u iznosu od 1.353.000.000,00 kn.

28. Sporan je isključivo odgovor na pravno pitanje može li se opisano osporavanje tražbine tužitelja od strane tuženika, koje se je očitovalo najprije samim osporavanjem tražbine na ispitnom ročištu u stečajnom postupku nad Glumina bankom d.d. u stečaju, a kasnije i ustrajanjem na tom osporavanju u parničnom postupku koji je vođen povodom tog osporavanja, smatrati protupravnim te, ako može, postoji li uzročno – posljedična veza između tih radnji i nemogućnosti namirenja, u konačnici utvrđene, tražbine tužitelja.

29. Tužitelj smatra da je tuženik osporavanjem njegove tražbine na ispitnom ročištu u stečajnom postupku nad Glumina bankom d.d. u stečaju povrijedio osnovna načela obveznog prava – načelo zabrane zlouporabe prava i načelo zabrane prouzročenja štete.

30. Odredbom čl. 6. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., dalje u tekstu: ZOO) određeno je da je zabranjeno ostvarivanje prava iz obveznog odnosa suprotno svrsi zbog koje je ono propisom ustanovljeno ili priznato (načelo zabrane zlouporabe prava), dok je odredbom čl. 8. ZOO-a određeno da se je svatko dužan suzdržati od postupka kojim se može drugome prouzročiti šteta (načelo zabrane prouzročenja štete).

31. Prije svega, ZOO-om se uređuju osnove obveznih odnosa te ugovorni i izvanugovorni obvezni odnosi (čl. 1. ZOO-a) pa se tako i prethodno citirana načela odnose na obvezne odnose, a stečajni vjerovnici, konkretno, stečajni vjerovnik osporene tražbine i stečajni vjerovnik osporavatelj nisu, zahvaljujući tim njihovim ulogama, međusobno ni u kakvom obveznom odnosu, već u procesnopravnom odnosu, a u stečajnom postupku se na odgovarajući način primjenjuju pravila parničnog postupka u postupku pred trgovačkim sudovima (čl. 6. SZ-a/96).

32. Tako je odredbom čl. 10. ZPP-a uređeno, pored načela ekonomičnosti, načelo zabrane zlouporabe prava u postupku, koje po svom sadržaju odgovara sadržaju načela zabrane zlouporabe obveznih prava iz odredbe čl. 6. ZOO-a.

33. Zloupotrebama u tom kontekstu treba shvaćati kao indirektnu protupravnost, jer je radnja kojom se zloupotrebjava određeno procesno pravo u skladu sa sadržajem norme, ali je suprotna cilju zbog kojega ta norma postoji.

34. To znači da se formalno dopuštena procesna radnja poduzima isključivo da bi se drugoj stranci nanijela šteta (šikanozno postupanje) ili stranka koja poduzima procesnu radnju nema za njeno poduzimanje nikakvog pravnog interesa ili se formalno dopuštena procesna radnja općenito poduzima protivno cilju zbog kojeg je zakonom predviđena.

35. U određenim situacijama zakonodavac izričito propisuje sankciju zbog povrede načela zabrane zloupotrebama procesnih prava (primjerice kada propisuje da će se tužba za čije podnošenje stranka nema pravnog interesa odbaciti, da se nedopuštena raspolaganja stranaka /protivna Ustavu, prisilnim propisima i moralu društva/ neće uvažiti – čl. 3. ZPP-a, da, bez obzira na uspjeh u parnici, stranka ima pravo da joj se naknade troškovi koje joj je druga strana uzrokovala vlastitom krivnjom – čl. 156. ZPP-a i sl., te da će stranku koja teže zloupotrebjava prava u postupku sud i novčano kazniti – čl. 10. ZPP-a), ali kako je nemoguće unaprijed predvidjeti na koje sve način sudionici postupka mogu pokušati zloupotrebati njihova procesna ovlaštenja, to je u velikom broju slučajeva ostavljeno sudu da ocijeni sadrži li neka formalno dopuštena radnja elemente zloupotrebama, a time i protupravnosti.

36. Primarna sankcija stranci koja je neosnovano osporavala nečiji zahtjev jest sadržana u obvezi naknade parničnih troškova drugoj stranci (čl. 154. st. 1. ZPP-a), međutim, ako je to osporavanje sadržavalo u sebi elemente zloupotrebama (primjerice šikane u slučaju objesnog podnošenja pravnih lijekova isključivo kako bi se spriječilo nastupanje pravomoćnosti i nanijelo štetu drugoj strani), što znači da je isto bilo protupravno, tada će ta druga stranka imati pravo u posebnoj parnici zahtijevati i naknadu time pretrpljene štete.

37. Tužitelj smatra da je tuženik u stečajnom postupku nad Glumina bankom d.d. u stečaju osporio njegovu tražbinu III. višeg isplatnog reda u iznosu od 1.353.000.000,00 kn isključivo kako bi njemu nanio štetu, jer da je znao da tužitelj ima status stečajnog vjerovnika III. višeg isplatnog reda po samom zakonu te da bi zbog visine svoje tražbine mogao na skupštini vjerovnika donositi odluke bez suglasnosti bilo kojeg drugog stečajnog vjerovnika.

38. Međutim, tuženik je i u ovoj parnici ukratko iznio razloge osporavanja tražbine tužitelja (u trenutku prijave tražbine u stečaju nad Glumina bankom d.d. u stečaju tužitelj još nije ništa isplatio štedišama stečajnog dužnika, nego je tvrdio da će to tek učiniti, budući da je to njegova zakonska obveza pa je tuženiku bila sporna i visina tražbine tužitelja, a i smatrao je da se tužitelj po toj osnovi unaprijed namiruje naplatama premija osiguranja koje mu upravo za slučaj stečaja plaćaju banke te je, uopće, bila sporna ustavnost odredbe Zakona o bankama prema kojoj tužitelj ima status stečajnog vjerovnika III. višeg isplatnog reda), koji razlozi, iako neosnovani, po ocjeni ovog suda nisu izneseni protivno načelu savjesnog korištenja procesnih ovlaštenja (načelu zabrane zloupotrebama procesnih prava), budući da su tada ti razlozi uistinu predstavljali stajališta tuženika (dakle, nema elementa namjere nanošenja štete tužitelju), a tuženik je imao pravni interes poduzeti takvo osporavanje, jer bi u slučaju uspjeha stečajna masa Glumina banke d.d. u stečaju bila rasterećena za

1.353.000.000,00 kn, čime bi se omogućilo namirenje stečajnih vjerovnika IV. i V. višeg isplatnog reda, dakle, namirenje tražbine tuženika.

39. Stoga ovaj sud zaključuje da tuženik kada se je koristio svojim procesnim ovlaštenjem da kao stečajni vjerovnik ospori tražbinu drugog stečajnog vjerovnika (čl. 175. st. 3. i čl. 177. st. 1. SZ-a/96) te kada je nakon pokretanja parnice od strane tužitelja, radi utvrđenja osporene mu tražbine, i dalje kao tuženik ustrajao na tom osporavanju (podnošenjem odgovora na tužbu, redovnih i izvanrednih pravnih lijekova i sl.), nije postupao šikanozno niti je postupao protivno cilju zbog kojeg su ta procesna ovlaštenja ustanovljena, dakle, nije zloupotrebio svoja procesna prava pa u njegovom postupanju nema protupravnosti, a time niti njegove odgovornosti za naknadu štete tužitelju, budući da je protupravnost jedan od konstitutivnih elemenata odgovornosti za štetu.

40. Naime, osnovni elementi odgovornosti za štetu su postojanje štete, štetne radnje, uzročno – posljedične veze između štete i štetne radnje te protupravnosti u objektivnom smislu, dok se krivnja (obična nepažnja) presumira.

41. Međutim, sve i kada bi se korištenje procesnim ovlaštenjima od strane tuženika u konkretnom slučaju smatralo zlouporabnim, dakle, kada bi bilo protupravno, ta radnja nije mogla tužitelju uzrokovati štetu na način na koji ju on opisuje.

42. Naime, nije činjenica osporavanja tužiteljeve tražbine od strane tuženika i posljedičnog dugotrajnog vođenja parničnog postupka za utvrđenje osnovanosti te tražbine uzrokovala nedostatnost stečajne mase, uslijed koje tužitelj više ne može namiriti svoju tražbinu, već je stečajna masa, čija je vrijednost u trenutku osporavanja tužiteljeve tražbine značajno premašivala iznos te tražbine, umanjena zbog namirenja obveza stečajne mase (bilo stvarnih i opravdanih bilo fiktivnih, s obzirom na navode o kaznenoj odgovornosti tadašnjeg stečajnog upravitelja za počinjenje raznih gospodarskih kaznenih djela na štetu, između ostalog, Glumina banke d.d. u stečaju), a tuženik kao stečajni vjerovnik osporavatelj niti je uzrokovao te obveze niti je imao ovlasti odlučivanja o njihovom namirenju.

43. Valja istaknuti da je prema odredbi čl. 185. u vezi čl. 184. SZ-a/96, stečajni vjerovnik koji je upućen na parnicu radi utvrđenja svoje tražbine (kao što je u konkretnom slučaju bio tužitelj) ovlašten, unutar prekluzivnog roka od 15 dana od javne objave diobnog popisa, koji sadrži podatke o raspoloživom iznosu stečajne mase koji će se raspodijeliti stečajnim vjerovnicima te tražbine koje će se diobom namiriti, podnijeti dokaz stečajnom upravitelju da je podnio tužbu radi utvrđenja te tražbine, u kojem slučaju će se iznos koji bi vjerovnik dobio da njegova tražbina nije osporena izdvojiti sve dok se parnica pravomoćno ne završi.

44. Nesporno je da tužitelj nije postupio sukladno toj odredbi, međutim, iz navoda stranaka bi proizlazilo da nije niti mogao postupiti na taj način, jer osim djelomičnog namirenja tražbine tužitelja III. višeg isplatnog reda za vrijeme dok je ista bila pravomoćno utvrđena nije bilo drugih djelomičnih dioba stečajne mase za stečajne vjerovnike čije su tražbine razvrstane u više isplatne redove III. – V., budući da je ostatak tražbine tužitelja III. višeg isplatnog reda, kao i sve tražbine stečajnih vjerovnika IV. i V. isplatnog reda, ostao nenamiren, što ponovno ukazuje na zaključak

da je stečajna masa Glumina banke d.d. u stečaju očito potrošena na podmirenje obveza stečajne mase (stvarnih ili onih koje su samo tako prikazane), a sa čime postupanje tuženika nema nikakve veze.

45. Ne može se prihvatiti niti tvrdnja tužitelja da tuženik treba snositi odgovornost što mu je osporavanjem tražbine u iznosu od 1.353.000.000,00 kn onemogućio da sudjeluje u stečajnom postupku kao "punopravni stečajni vjerovnik" odnosno kao stečajni vjerovnik s prevladavajućim pravom glasa koji bi na skupštini vjerovnika praktički mogao samostalno donositi odluke i na taj način izravno utjecati na način raspolaganja stečajnom masom.

46. Naime, osim stečajnih vjerovnika čije su tražbine utvrđene, na skupštini vjerovnika pravo glasa imaju i vjerovnici osporenih tražbina ako postojanje svojih tražbina dokazuju ovršnom ispravom ili ako su osporene tražbine osigurane javno upisanim razlučnim pravima, a nije dokazan njihov prestanak, kao i vjerovnici osporenih tražbina koje nisu osigurane razlučnim pravom niti za iste postoji ovršna isprava (kao što je bila tužiteljeva tražbina) ako se na skupštini vjerovnika tako sporazumiju stečajni upravitelj i nazočni vjerovnici s pravom glasa, a ako se sporazum ne može postići, tada ako tako odluči stečajni sudac na skupštini, rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba (čl. 38.d SZ-a/96).

47. Dakle, iako je tužiteljeva tražbina u prevladavajućem dijelu osporena, stečajni upravitelj i preostali stečajni vjerovnici koji su bili prisutni na ročištu za održavanje skupštine vjerovnika, mogli su odlučiti da će tužitelj ipak imati pravo glasa i u odnosu na iznos osporene mu tražbine.

48. Iz navoda tužitelja sud zaključuje da tako nije postupljeno, međutim, za to nije odgovoran tuženik.

49. Stoga se zaključuje da u konkretnom slučaju ne postoji niti uzročno – posljedična veza između postupanja tuženika (osporavanja tražbine tužitelja, prvenstveno na ispitnom ročištu u stečajnom postupku, a potom i u parnici) i nemogućnosti namirenja ostataka tužiteljeve tražbine u iznosu od 846.110.153,36 kn.

50. Slijedom navedenog, valjalo je u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev za naknadu štete u navedenom iznosu s zateznim kamatama.

51. Kako je u cijelosti izgubio predmetnu parnicu, tužitelj nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka, a dužan je iste naknaditi tuženiku (čl. 154. st. 1. ZPP-a).

52. Prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 846.110.153,36 kn i sadržaju postavljenog zahtjeva, tuženiku pripada naknada troškova parničnog postupka za očitovanje na prijedloga za određivanje privremene mjere u iznosu od 125.000,00 kn (Tbr. 11/1 i Tbr. 42 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika /Narodne novine, broj: 142/2012., 103/2014., 118/2014., 107/2015., dalje u tekstu: OT/), za odgovor na tužbu u iznosu od 125.000,00 kn (Tbr. 8/1 i Tbr. 42 OT-a) i za ročište od 8. rujna 2021. u iznosu od 125.000,00 kn (Tbr. 9/1 i Tbr. 42 OT-a), dakle, ukupno 375.000,00 kn.

53. Tuženiku ne pripada naknada za podneske od 30. travnja 2021. i 8. lipnja 2021., jer u istima ponavlja ono što je već naveo u očitovanju na prijedlog za određivanje privremene mjere i u odgovoru na tužbu, za koje podneske mu je u cijelosti priznat trošak, slijedom čega trošak sastavljanja podnesaka od 30. travnja 2021. i 8. lipnja 2021. nije bio potreban za vođenje predmetne parnice, u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a.

54. Ne pripada mu niti naknada za pristup na ročište za objavu presude, jer taj trošak nije potreban za vođenje parnice, s obzirom da ako stranka koja je uredno pozvana na navedeno ročište na isto ne pristupi, može istog dana preuzeti sadržaj presude s e-oglasne ploče suda i na taj način na vrijeme biti upoznata s istom, kako bi u roku podnijela žalbu, a ukoliko nema namjere podnijeti žalbu, tada ionako ne bi mogla postići ovrhu presude bez otisnute potvrde pravomoćnosti i ovršnosti, a koja se iskazuje tek nakon protoka žalbenog roka, slijedom čega je stranka ponovno dužna pristupiti sudu nakon održavanja ročišta za objavu presude, kojom prigodom može preuzeti i službeni otpravak presude.

55. Stoga je preko iznosa od 375.000,00 kn do zahtijevanog iznosa od 625.625,00 kn, za iznos od 250.625,00 kn, zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka valjalo odbiti kao neosnovan.

56. S obzirom da ne postoji novčana tražbina tužitelja prema tuženiku, to je i prijedlog za određivanje privremene mjere osiguranja te tražbine valjalo odbiti kao neosnovan.

57. Naime, prema odredbi čl. 344. st. 1., 2. i 3. OZ-a, privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može se odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati. Predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati navedenu opasnost ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu. Smatra se da opasnost postoji ako bi se tražbina imala ostvariti u inozemstvu.

58. Kako je utvrđeno da ne postoji novčana tražbina tužitelja prema tuženiku, to nije ispunjena osnovna pretpostavka za određivanje privremene mjere osiguranja, slijedom čega je valjalo odbiti kao neosnovan prijedlog za osiguranje novčane tražbine u ukupnom iznosu od 846.110.153,36 kn s zateznim kamatama od 20. rujna 2018. do isplate, određivanjem privremene mjere kojom će se zabraniti dužnicima tuženika da svoje novčane obveze ispune tuženiku ili, po tuženikovom nalogu, trećoj osobi, zabraniti tuženiku odnosno trećoj osobi, po ovlaštenju tuženika, da primi ispunjenje tih novčanih tražbina, naložiti dužnicima tuženika da navedene novčane obveze ispune uplatom novčanih sredstava na sudski depozit ovog suda, zabraniti tuženiku da pravno raspolaže tim novčanim tražbinama, zabraniti tuženiku da pravno raspolaže založnim pravima kojima su osigurane te novčane tražbine, naložiti sudovima da u zemljišnim knjigama u kojima su upisana založna prava provedu upis zabrane pravnog raspolaganja tim založnim pravima, pod prijetnjom novčanih kazni za tuženika i njegove dužnike ukoliko postupe protivno izrečenim zabranama te zabraniti tuženiku otuđenje i opterećenje 589.997 dionica, oznake HVDC-R-B, izdatelja društva Hoteli Vodice d.d., koje se vode na računu tuženika 5027578 kod

Središnjeg klirinškog društva d.d., s upisom navedene zabrane na predmetnom računu nematerijaliziranih vrijednosnih papira tuženika.

59. Budući da je prijedlog za osiguranje povučen u odnosu na novčanu tražbinu tuženika prema društvu Hotel Miran Pirovac d.d., prema Viboru Baraću i prema Danijelu Karačiću, valjalo je u tom dijelu postupak osiguranja obustaviti (čl. 40. st. 2. u vezi čl. 290. st. 1. OZ-a).

60. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 11. listopada 2021.

Sutkinja:
Ivana Manestar

Dokument je elektronički potpisan:
IVANA MANESTAR

Vrijeme potpisivanja:
11-10-2021
13:22:23

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732
L=ZAGREB
S=MANESTAR
G=IVANA
CN=IVANA MANESTAR

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku

- tuženiku po punomoćnici

Broj zapisa: **eb300-9e173**

Kontrolni broj: **09c0b-91816-62720**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MANESTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

